

Bruxelles den 20/1 1949

Kära systrar!

Ester fick brev från oss under resan ner. Nu är det er tur. Och det blir förstas en överraskning, eftersom ni inte väntat något livstecken från oss förrän vi skulle meddela med vilket tåg vi kommer hem igen.

Resan gick finfint. Av Tyskland såg vi förstas inte så mycket, eftersom det var natt. Vi kom till Hamburg på torsdagskvällen och anlände till Köln tidigt på fredagsmorgon. Men en liten titt fick vi i alla fall på den förödelse kriget åstadkommit. I Aachen var det ordentligt bombat. Där var inte många hus intakta. Vad människorna måste ha lidit då kriget rasade här. Liège i Belgien är ganska illa åtgånget också. Det blev mest i krigets sista skede, då de där V-projektilerna skickades iväg över landet. De hemlösa i Liège ha måst flytta till andra platser i landet. De på det sättet hemlösa och bortflyttade räknas i tiotusental.

Vi bor, som ni vet hos en pingst-pastor. De är präktiga rejåla människor både han och hon. Två små pojkar har dom. Dessutom bor här två engelskor som går på seminariet där Lisa är. De får sällskap till skolan alla tre damerna. Jag går ensam min väg. Och det passar mej kanske bäst. På det kvinnliga seminariet har dom inte kommit igång riktigt ännu, för rektorerna har nedkommit med ett barn. Vi däremot jobbar för fullt. Det gör ju damerna också fast inte på seminariet. Klockan åtta börjar jag nästan varje dag och har över en halvitimmas spårvagns-resa. Strax före sju äter jag min frukost som består av smörgås och kaffe och sen bär det iväg.

Det blir betydligt billigare att hyra rum och ha eget hushåll. Som Lisa inte är rädd för det jobbet och vi båda tycker det blir bättre och friare och det därtill blir kortare väg till skolorna, har vi beslutat att hyra ett rum med kokvrå från 1 ~~september~~ ^{oktober}. Från den bostaden kan vi båda gå till fots till seminarierna. Den nya adressen är: 13 rue d'Ecosse. Dit skall ni alltså skicka alla era brev.

Hördu, Ruth, eller ni bagerskor, skulle någon av er vilja gå till Sportaffären som ligger uppe vid Göteplatsen och hämta två tennisracketar som är inlämnade där till lagning. Skulle ha fått dem dagen innan vi reste, men i oredan och packningen glömde jag bort det. Det brådskar ju inte alls, men det är kanske bäst att dom inte ligger för länge i affären, så dom glömmar bort vem som lämnat in dem. Det finns inget kvitto. Jag bara gav dem namnet. Tack på förhand för besväret.

I kväll skall alla skandinaviska missionärer här i Bruxelles träffas. I går var samtliga missionärer på Kongo-Museet. Tre flickor från SBM är här, som ni kanske vet. Vingrens i Antwerpen, den finske läkaren och hans fru, har jag skrivit till. En söndag skall vi resa och hälsa på dem i Antwerpen. Dottern till Valet och mågen har vi också skrivit till och "lovat" besök. Dom bor kvar i Montsur Marchienne där vi bodde före utresan 1923.

Nu till sist de hjärtligaste hälsningar till er alla fyra från Läsa och hennes

Laila
David